

PSPV-PSOE

EL PSPV, PROBABLEMENT COM A REFLEX DELS PROPIS I PECULIARS EQUILIBRIS SOCIALS I POLÍTICS DE LA SOCIETAT VALENCIANA, HA TORNAT A VOTAR, ARA EN LA INVESTIDURA DE MARIANO RAJOY, EN CLAU DIFERENT DE LA DELS PSC O EL PSIB.

Ha tornat a passar. Potser no més per casualitat. Potser a partir d'equilibris polítics determinats pels resultats en eleccions passades. Potser, però, perquè hi ha una lògica que articula i explica certes decisions, la qual cosa provoca que hi haja patrons que es repetisquen. Siga com siga, el cas és que amb la votació en el comitè federal del PSOE on es decidia la postura que hauria de prendre el grup parlamentari sobre la investidura com a president del Govern del Reino de España de Mariano Rajoy ha tornat a evidenciar-se que el PSPV-PSOE es troba en una posició molt peculiar, que no és ni la del PSC ni la del PSIB, però tampoc exactament la dels PSOE's més *centrals*. Es tracta d'una ubicació que no acaba de ser frontissa entre visions més centralistes i altres de més comprensives amb la diversitat, tot i que podria ser-ho... perquè sempre, al capdavant, sol tirar més el sucursalisme que l'afirmació d'un espai i una identitat pròpies. Malgrat tot, resulta interessant entendre-la, en les seues contradiccions i també en les seues rasons, que molt probablement són reflex dels equilibris socials i polítics de la mateixa societat valenciana.

Al País Basc i Catalunya el PSOE va tenir resultats dolentíssims tant en les passades eleccions generals (en la primera i també en la segona convocatòria) com autonòmiques. De manera que, potser no debades, han acabat sent les federacions socialistes on més s'ha significat la resistència al *sí* (encara que siga un *sí* atorgat mitjançant una abstenció que alguns volen presentar com a *tècnica*) a Mariano Rajoy. Significativament, en territoris com Navarra o les illes Balears, que han vist també com les confluències desbancaven els socialistes de la segona posició en les passades eleccions generals, les direccions regionals socia-

ANDRÉS
BOIX PALOP
@Andres_Boix

listes també es varen posicionar contra facilitar la investidura a Mariano Rajoy. Això ens genera un mapa que resulta, com a mínim, familiar. Hi ha territoris a Espanya amb una identitat política ben diferenciada i les posicions polítiques de les respectives federacions del PSOE en solen ser una bona mostra.

Al País Valencià, en canvi, la situació no és la mateixa... encara que tampoc som, políticament, a Múrcia o Extremadura o Castella i Lleó. Ja va passar amb el procés estatutari, on es va tractar de seguir el camí de Catalunya, Galícia o País Basc però no es va poder cloure el tràmit per la via *premium* amb èxit (cosa que sí que van aconseguir Andalusia, a les clares, i Navarra, gràcies a la reivindicació de la seua foralitat). Passa també en temes lingüístics, en comptes de l'exigència com a requisit de la competència lingüística en ambdues llengües oficials a les Illes i Catalunya (o el debat en aquest sentit encetat al País Basc), ací la solució

és, com a Galícia, més aviat puntuar-la com a mèrit. I ha passat també amb els resultats electorals (a Galícia o València també hi ha formacions diferenciades, a més de Podemos, a l'esquerra del PSOE) i en el fet que el PSOE ja no siga segona força política en les generals (la qual cosa, a més dels territoris ja esmentats, no més s'ha produït a Madrid).

És curiós com es repeteix, doncs, el patró. I és significatiu com el PSPV, sistemàticament, vistes les tensions i pressions derivades d'aquesta situació complexa, en un equilibri tendencialment precari, acabe quasi sempre tendint a fer front amb les posicions que són més ben rebudes i compreses per les elits socials, polítiques i econòmiques de la capital. Fins i tot quan optar per aquesta solució comporta un cost emocional enorme amb la seua militància i els seus votants. La qüestió és saber si la pauta és sostenible en un context on ha sorgit un partit com Podemos que, junt amb Compromís, competeix pel vot d'esquerres amb el PSPV. Encara que, mai no se sap, sempre pot acabar passant que Podem al País Valencià repetisca el patró tradicional i, enfrontat a conflictes semblants en el futur, acabe triant també el camí d'ofertir noves i reiterades glòries als dirigents madrilenys del partit. És a dir, que els partits de la nova esquerra acaben competint amb el PSPV per veure qui demostra un perfil de més gran *lleialtat* en comptes de lluitar per un espai propi de base valenciana. Decisió que no és descartable que tinga més sentit, vist el que hem vist altres vegades, des d'un punt de vista polític i sociològic i que, en tot cas, semblaria, per tradicional, menys arriscada. Ja veurem què passa i com evolucionen les coses. Serà, en tot cas, molt interessant.

Professor de dret administratiu a la Universitat de València